

Není také případným poukaz na ustanovení § 2 zák. čl. XX. z r. 1901, dle něhož z rozhodnutí II. stolice není z p r a v i d l a žádná apelace přípustna, poněvadž ustanovení toto připouští výjimku, která jest právě v § 274 pozdějšího stavebního statutu župy nitranské pro stavební řízení stanovena.

Pokud zástupce žal. úřadu při veřejném ústním líčení dovozoval, že ministerstvo bylo oprávněno zrušiti rozhodnutí župního výboru správního z moci úřední pro zmatečnost z důvodu inkompetence orgánu tohoto, dlužno podotknouti, že by ovšem ministerstvo bylo oprávněno rozhodnutí podřízeného úřadu zrušiti, kdyby toto rozhodnutí bylo zmatečné pro nepřislušnost úřadu toho, že by však nemohlo rozhodnouti ve věci samé, tedy o meritu věci.

Zmatečného výroku však tu nebylo, poněvadž jak bylo svrchu uvedeno — podle ustanovení § 274 stavebního statutu, pro tento případ výlučně v úvahu přicházejícího, župní správní výbor byl jako III. instance k rozhodování povolán.

Poněvadž žal. úřad nebyl příslušným rozhodovati o odvolání z konečného III. stupňového rozhodnutí župního správního výboru, jsou rozhodnutí jeho zmatečná a bylo je proto dle § 7 zák. o ss pro nezákonnost zrušiti.

Č. 1820.

Státní úředníci (slovenská výhoda): Usnesení ministerské rady ze dne 27. července 1920 č. 22.047 neposkytuje úředníku právního nároku na postup do určitého platového stupně nebo na vyrovnávací přídavek vyšší, než činí finanční výhoda původně při jmenování na Slovensko poskytnutá.

(Nález ze dne 5. ledna 1923 č. 20.273/22.¹⁾)

Prejudikatura: Boh. 1699 adm.

Věc: Dr. Vilém H. v Bratislavě proti ministerstvu spravedlnosti v Praze (min. tajemník Dr. Karel Vodstrčil) stran »slovenské výhody«.

Výrok: Stížnost se zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: St-l byl jako rada zemského soudu s požitky 2. platového stupně VII. hodn. třídy jmenován rozhodnutím presidenta republiky z 10. srpna 1920 tabulárním soudcem u sedrie v Bratislavě s přiznáním služebních požitků 4. stupně VI. hodn. třídy.

Byl mu tudíž tímto jmenováním přiznán ve smyslu bodu II B usnesení min. rady ze dne 27. července 1920 č. 22.047 jako »slovenská výhoda« postup co do požitků o 1 hodnostní třídu a 2 platové stupně a to ve formě jednak povýšení, jednak postupu do vyšších platových stupňů.

Propočtením služební doby byl by st-l ke dni 1. ledna 1921 dosáhl 3. platového stupně VI. hod. třídy s přeslužbou 1 roku 15 dní.

V důsledku tohoto propočtení služební doby a vzhledem k přiznanému původnímu postupu o 1 hod. třídu a 2 platové stupně byl st-li nař. rozhodnutím jako »slovenská výhoda« dle odst. 3 bodu II B cit. usnesení min. rady normovaný zvláštní vyrovnávací přídavek vyměřen tím způ-

¹⁾ Stejně v nálezu z 5. ledna 1923 č. 20.274.

sobem, že mu od 1. ledna 1921 byly poukázány služební požitky 3. stupně platového V. hodn. třídy. — — — —

O stížnosti uvažil nss takto:

Usnesení min. rady ze dne 27. července 1920 č. 22.047, o něž st-l svůj právní nárok opírá, neposkytuje mu právního nároku na postup do určitého platového stupně nebo na vyrovnání přídavek vyšší, než činí finanční výhoda původně při jmenování na Slovensko poskytnutá.

Tento právní názor vyslovil nss již ve svém nálezu ze dne 27. listopadu 1922 č. 5579, Boh. 1699 adm., na jehož bližší odůvodnění se dle § 44 jedn. řádu poukazuje.

St-l ani netvrdí, že by byl nař. rozhodnutím ve finanční výhodě při původním jmenování na Slovensko mu přiznané nějak zkrácen, nýbrž dovozuje toliko, že původní slovenská výhoda 1 hodnotní třídy a 2 platových stupňů musí mu býti zachována jako nov ý p o s t u p vzhledem k výsledku propočítání služební doby.

Nárok takový, — jak již shora zmíněno — st-li nepřisluši.

St-l nemůže se však také dovolávati žádného zákonného ustanovení, z něhož by mohl dovozovati nárok, aby mu při novém stanovení požitků byla vyhrazena určitá přeslužba vedle poskytnutých požitků V. hodn. třídy 3. platového stupně. Nárok takový není založen ani v cit. usnesení min. rady ze dne 27. července 1920 — kde se st-li přiznává toliko nárok, aby mu při propočítání služební doby a při obdobných zákonných úpravách byl zachován finanční efekt výhody původně poskytnuté — ani v předpisech § 50 a 51 služ. pragm.

Žal. úřad nepřiznal st-li nový postup, jak se mylně domnívá, nýbrž stanovil mu nař. rozhodnutím toliko nové služební požitky (V. hodn. třídy 3. stupně platového) a sice jako ekvivalent finanční výhody původně poskytnuté. Poněvadž pak st-l jiného nároku nemá a sám také ani netvrdí, že by stanovením nových služebních požitků byl ve finančním efektu původní slovenské výhody nějak zkrácen, musila býti stížnost jako bezdůvodná zamítnuta.

Č. 1821.

Školství (Morava): Dítě školou povinné přísluší zpravidla k téže národnosti jako manželský otec.

(Nález ze dne 5. ledna 1923 č. 145.)

Prejudikatura: Boh. 1397 adm. a j.

Věc: Jan P. v O. (ady. Dr. Bedř. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty o vyloučení dítek z německé školy.

Výrok: Nařikáné rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nař. rozhodnutím bylo vysloveno, že dítky st-lovy Anna a Jan dle konaného šetření jsou národnosti české, že znají vyučovací řeč českou a že jest tedy jediné slušno ve smyslu § 20 zákona ze dne 27. listopadu 1905 č. 4 z. z. z r. 1906, aby dítky tyto docházely nadále do české školy obecné v O., neboť návštěva jejich v tamní německé škole obecné se nesrovnává s výše uvedeným ustanovením zákonným.